

самої організації. В широкому розумінні це і є виховання, яке здійснюється через суму впливів (як спеціально організованих так і стихійних) на психіку людини.

На думку Р. Охрімович, виховання у молодіжній громадській організації відбувається хаотично і непослідовно. Отже мова може йти про систему виховних впливів, які складаються як результат певної діяльності на основі міжособистісних відносин, спілкування і взаємодії. Сутність виховного впливу молодіжної чи дитячої організації визначається насамперед її призначенням, змістом та основними напрямками діяльності [4, с. 89]

Специфіка виховного процесу у молодіжних організаціях полягає в тому, що зміст, мета, шляхи засоби та методи виховання впливають із спрямованості діяльності самої організації.

Отже, соціалізація особистості в молодіжних організаціях визначається ставленням самої особистості до організації і її членів, прийняттям нею норм і правил самої молодіжної організації.

Список використаних джерел:

1. Савчин М. Соціальна психологія. Дрогобич. Відродження. 2000. – 274 с.
2. Москаленко В. В. Скаутська група і формування моральних якостей підлітка // Практична психологія і соціальна робота № 6, 2006 р. С. 1–5
3. Поліщук Ю. Й. Соціально-педагогічна діяльність сучасних громадських молодіжних об'єднань в Україні [Монографія]. / За ред. Н. Г. Ничкало. – Тернопіль : ТНПУ, 2005, – 432 с.
4. Дитячі об'єднання України у вимірах минулого та сучасного: Довідник посібник / Р. М. Охрімчук, Л. В. Шелестова, О. В. Кравченко та ін. Луганськ, Альма-матер, 2006. – 256 с.

Марина Пономаренко

Науковий керівник: ст. викл. Гарачук С. В.

ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

Модернізація навчально-виховного процесу у контексті завдань єдиного освітнього простору України орієнтована, в першу чергу, на забезпечення розвитку здібностей школярів, алгоритмічної культури, умінь встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між фактами, обґрунтовувати судження, переводити на математичну мову реальні ситуації тощо.

Аналіз наукових джерел дає змогу констатувати, що математичні здібності розглядаються як: здібності до окремої галузі діяльності [1, с. 314]; «індивідуально-психологічні особливості, які відповідають вимогам навчальної математичної діяльності і обумовлюють успішність оволодіння математикою як навчальним предметом, зокрема, порівняно швидко та легко оволодіння знаннями, уміннями та навичками у галузі математики»

[2, с. 91]; здатність утворювати на математичному матеріалі узагальнені, згорнуті, гнучкі й обернені асоціації [3, с. 26]; «здатність до сприймання, осмислення та зберігання математичної інформації, математичну спрямованість розуму – інтерес до чисел і дій з ними, прагнення до математичного пошуку» [4, с. 47].

Численні спостереження педагогів, досвід психологів переконують, що математичні здібності молодших школярів розвиваються ширше і багатше, ніж вважалося раніше. Оновлені програми для початкової школи є першим кроком у справі розвитку математичних здібностей та мислення молодших школярів. Досвід показує, що для розвитку математичних здібностей, формування творчої та пізнавальної активності можна рекомендувати до застосування нестандартні завдання на уроках математики. Однак відсутність спеціальної методики формування математичних здібностей учнів початкової школи не дозволяє вчителю вирішити цю проблему [5, с. 135].

Відтак, розглядаючи різні методики розвитку математичних здібностей молодших школярів ми розробили власну методику розвитку математичних здібностей учні початкової школи на уроках математики опираючись на вже нам відомі. При цьому наша методика включає різноманітні завдання:

1. Задачі з логічним навантаженням.

Логічні задачі дають змогу встановити ступінь розвитку теоретичного способу розв'язування задач в цілому, зробити висновок про особливості формування у дитини математичних здібностей, тобто визначити як дитина може робити висновки на основі тих умов, які пропонуються їй як вихідні, без залучення інших міркувань, пов'язаних із ситуативним, а не змістовим боком умов.

2. Дидактичні ігри.

Педагогічний досвід свідчить про те, що які б новітні педагогічні технології ми не впроваджували в практику, не можна забувати про такий традиційний і визнаний метод навчання і виховання молодших школярів як дидактична гра. Цінність цього методу полягає в тому, що в ігровій діяльності освітня, розвиваюча й виховні функції діють у тісному взаємозв'язку. Гра як метод навчання організовує, розвиває учнів, розширює їхні пізнавальні можливості, виховує особистість.

3. Завдання з елементами геометричного матеріалу

Для цього виду завдань можна використовувати найпопулярнішу серед дітей гру головоломку «Танграм». В результаті вправ і завдань до цієї гри дитина навчиться аналізувати прості зображення, виділяти в них геометричні фігури, навчиться візуально розбивати цілий об'єкт на частини і навпаки складати з елементів задану модель.

4. Ребуси

Серед великої кількості логічних загадок досить розповсюдженими та популярними є ребуси. Ребус це завдання, в якому шляхом логічних міркувань потрібно розшифрувати значення кожного символу і відновити

зашифроване слово. Вирішуючи ребуси дитина вчиться проявляти кмітливість і нестандартно мислити. Відгадка ребусів – чудова можливість в цікавій ігровій формі поповнити словниковий запас вашої дитини. Адже розгадавши невідоме йому слово дитина напевно запитає вас про його значення.

5. Кросворди

Одним із методів, що сприяють активізації запам'ятовування математичних термінів, є застосування кросвордів на уроках математики. Застосування кросвордів підвищує інтерес до навчальної діяльності, сам процес розгадування кросвордів стає цікавим для учнів. Запам'ятовування математичних термінів відбувається немов би саме по собі, довільно, в результаті вольової і розумової діяльності школярів під час розв'язування кросвордів. Кросворди навчають без дидактичності, вони, при всій традиційності свого змісту, оригінальні і направлені на досягнення важливої мети – пробудження в учнів самостійного і нестандартного мислення та любові до математики.

Оцінюючи дану методику ми відзначили, що учням подобається працювати в групах, парах, спільно виконувати завдання, спілкуватися, висловлювати свою думку, прислухатись до думки товаришів виконувати цікаві, різнопланові завдання. Молодші школярі добре засвоюють матеріал, можуть ще в більшій мірі розвивати свої математичні здібності, а для учнів з низьким рівнем успішності розв'язок завдань дає змогу набутти впевненості в своїх силах. У цих умовах у молодших школярів розвиваються такі важливі якості мислення, як глибина, критичність, гнучкість, послідовність та логіка розв'язання, уважність, зосередженість які є сторонами його самостійності. Активізувалась розумова діяльність школярів: вправлення у розв'язанні прикладів, задач, іншого навчального матеріалу займає менше часу; активізувалась діяльність тих учнів, що переважно відмовчувались на уроках математики і вчителю доводилось увесь час їх «піднімати»; учні з низькими досягненнями у навчанні математики стали показувати кращі результати.

Список використаних джерел:

1. Костюк Г. С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості / Г. С. Костюк; під ред. Л. М. Проколієнко. – К. : Рад. школа, 1989. – 608 с.
2. Крутецкий В. А. Психология математических способностей школьников / В. А. Крутецкий. – М. : Просвещение, 1968. – 432 с.
3. Панченко В. Розвиток математичних здібностей учнів початкових класів / В. Панченко // Проблеми підготовки сучасного вчителя: зб. наукових праць Уманського держ. пед. ун-ту ім. П. Тичини / [ред. кол.: Побірченко Н. С. (гол. ред.) [та ін.]. – Умань : ПП Жовтий, 2010. – Вип. 2. – С. 24–30.
4. Поніманська Т. І. Дошкільна педагогіка : [навч. посібник для студ. вищих навч. закладів] / Т. І. Поніманська. – К. : Академвидав, 2006. – 456 с.